

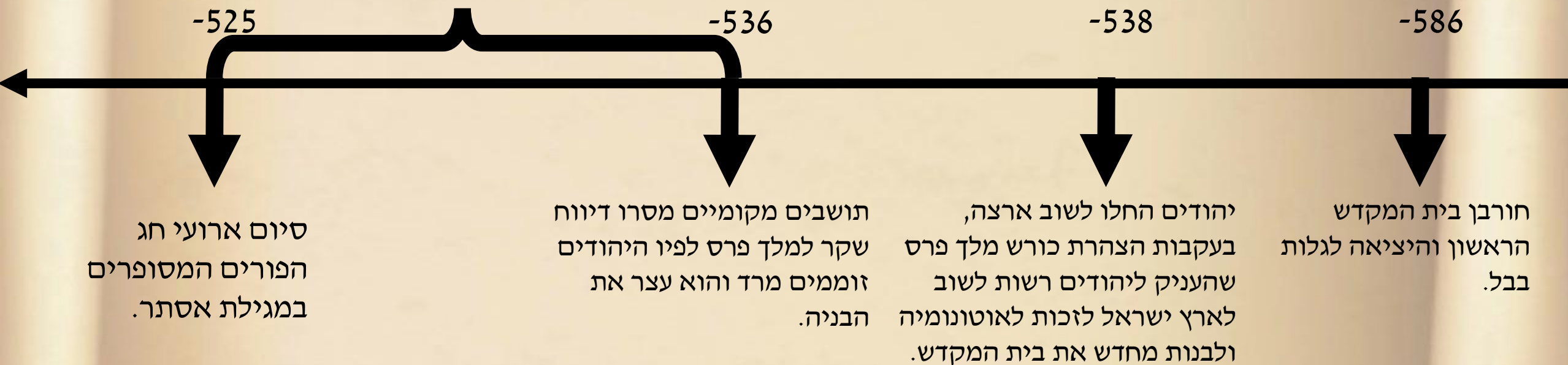

סיפור מגילת אסתר באחד עשר צעדים

הרקע ההיסטורי לסיפור המגילה

בתקופה זו בממלכת פרס מתחולל סיפור
הצלת היהודים מהשמדה בממלכתו של
המלך אחשוורוש, בעקבותיו נקבע **חג**
הפורים.

רקע היסטורי לסיפור המגילה

586- חורבן בית המקדש הראשון והיציאה לגלות בבל.

538- הצהרת כורש ותחילת עלייה, מועטה יחסית, של יהודים לארץ ישראל.

485- אחשוורוש (ייתכן ומזוהה כנכדו של כורש) עולה לשלטון בפרס למשך כ 20 שנה. במהלך כהונתו של אחשוורוש מתרחש סיפור מגילת אסתר.

1

**אחשוורוש, מלך האימפריה הפרסית עורך משתה
ראותני ובשיכרותו מורה להרוג את אשתו וְשָׁתִי.**

2

**בעצת יועציו, מביאים אל המלך נשים רבות ומהן בחר
אחשוורוש לאשה את אסתר, הידועה גם בשם הדסה. אסתר לא
גילתה את היותה מהעם היהודי.**

3

**מרדכי מסכל מזימה להרוג את המלך שהובלה על ידי שני
חצרנים, בַּגְתָּן וּתְרָשׁ, והדבר נכתב בספר הזיכרונות המלכותי.**

4

**המן, מיועצי המלך, עולה לגדולה ודורש שישתחוּ לו.
מרדכי מסרב ומכעיס את המן שרואהו כמורד. המן
מחליט לנקום לא רק במרדכי אלא בכל העם היהודי.**

5

**המן מבקש, ומקבל, אישור מהמלך להרוג את כל היהודים
בממלכה, אותם הוא מכנה "עם מפורד ומפורד בין העמים, ואת
דתי המלך אינם עושים, ולמלך אין שווה להניחם."**

6

**מרדכי דורש מאסתר לפנות לאחשוורוש בבקשה שיבטל את
הגזירה, וכשהיא מביעה חשש מכך שתיפגע, הוא מביע את
אמונתו שהעם היהודי ינצל, ותובע ממנה לממש את מעמדה
לטובת בני עמה – "ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות".
אסתר מתרצה ובלבד שמרדכי יכנס את היהודים שיצומו
ויתפללו להצלחתה.**

עוזרי המלך מזכירים לו שעוד לא גמלו טובה למרדכי על כך שהציל אותו
מניסיון ההתנקשות, ובמקרה בדיוק אז המן נכנס לחצר המלך.
אחשוורוש מתייעץ איתו כצד יש לנהוג במי שהמלך רוצה לכבד מאוד.
המן מניח שהכוונה אליו, ומציע שהוא יורכב על סוס מלכותי בלבוש
מלכות. אחשוורוש דורש ממנו לעשות כך... למרדכי, ולקרוא לפניו –
”ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו”. תוכניתו של המן התהפכה
עליו.

**למחרת, חשפה אסתר בפני המלך את זהותה, את מזימתו
של המן להרוג את עמה, ואת רצונו לתלות את מרדכי.
המלך בחמתו מורה לתלות את המן על העץ - שוב תוכניתו
של המן התהפכה, ומרדכי יורש את תפקידו ומעמדו.**

**כשאסתר ומרדכי מבקשים לבטל את גזירת המן, מתברר
שחוקי הממלכה לא מאפשרים זאת, ולכן הם מחוקקים חוק
לפיו ליהודים מותר לפגוע בכל מי שמבקש להרוג אותם.
מצב היהודים בממלכה התהפך לטובה: "ונהפוך הוא, אשר
ישלטו היהודים המה בשונאיהם".**

10

**היהודים נלחמו באויביהם ביום י"ג בחודש אדר, ובשושן
הבירה נמשכה הלחימה גם ביום י"ד באדר.
לפי חוקי הממלכה, מותר היה ליהודים לבזוז את
ההרוגים, אולם היהודים לא ניצלו את ההיתר ולא בזזו
את אויביהם – "ובביזה לא שלחו את ידם".**

כשפסקה הלחימה חגגו היהודים את ניצחונם – ברחבי
הממלכה בי"ד באדר, ובעיר שושן בט"ו באדר.
לאחר זמן קבעו לדורות שיש לחגוג "במשתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" את הימים
"אשר נחו בהם היהודים מאויביהם, והחודש אשר נהפך
להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב".

לאחר מכן...

**לאחר השתלבותם של אסתר ומרדכי בצמרת ההנהגה
הפרסית, הותר ליהודים להמשיך את בניית המקדש
ולפתח את הישוב היהודי בארץ ישראל.**